Poslovni broj: P-100/2026-17

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Zlataru
Stalna služba u Zaboku
Zabok, Matije Gupca 22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sucu Branku Hercegu u pravnoj stvari tužitelja Josipa Bunčeca iz Prosenika Gubaševskog 57, OIB: 65511944146, Prosenik Gubaševski , kojeg zastupa punomoćnik Marijo Lovrić odvjetnik iz Zagreba , Medulićeva 9 protiv tuženika Vladimira Vranića iz Martinišća 28, Zabok, OIB: 67547608058, kojeg zastupa punomoćnica Miljenka Polanović, odvjetnica iz Zaboka ,Matije Gupca 50 radi utvrđenja prava vlasništva nekretnine nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene dana 21. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja i zamjenice punomoćnika tužitelja Paule Petrić, odvjetničke vježbenice iz Zagreba te tuženika i njegove punomoćnice Miljenke Polanović, odvjetnice iz Zaboka,dana 11. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I.Odbijaju se kao neosnovani tužbeni zahtjevi tužitelja : Josip Bunčec iz Prosenika Gubaševskog 57, OIB 65511944146, Prosenik Gubaševski da se :

„ 1.Utvrđuje da je tužitelj: Josip Bunčec iz Prosenika Gubaševskog 57, OIB 65511944146, , Prosenik Gubaševski suvlasnik nekretnina u 24/30 dijela identificiranih kao čkbr. 1507/5 u naravi šuma Šmirove, površine 1792 m2 te čkbr. 1508/2 u naravi šuma Šmirove, površine 219 m2 sve upisano u k.o. Gubaševo, u zk.ul.br: 2849, u zemljišne knjige Općinskog suda u Zlataru, zemljišnoknjižni odjel Zabok, a koje su upisane u korist tuženika: Vladimir Vranić iz Martinišća 28, Zabok, OIB: 67547608058.

2. Pogrešna je i ništetna postojeća uknjižba prava suvlasništva na ime tuženika: Vladimir Vranić iz Martinišća 28, Zabok, OIB: 67547608058 na nekretninama iz točke 1. ove presude pa se stoga tužitelja: Josip Bunčec iz Prosenika Gubaševskog 57, OIB 65511944146, ovlašćuje da temeljem ove presude zatraži i postigne brisanje prava suvlasništva koje je upisano u korist tuženika: Vladimir Vranić te zatraži uknjižbu prava vlasništva na svoje ime u 24/30 dijela, sve to bez daljnjeg sudjelovanja i pristanka tuženika, kojemu se ujedno nalaže da dopusti takav upis u zemljišnu knjigu.

3. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak sa zakonskim zateznim kamatama , a koje na iznos parničnog troška teku od dana donošenja presude pa do isplate , sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Tužitelju : Josip Bunčec iz Prosenika Gubaševskog 57, OIB 65511944146, Prosenik Gubaševski se nalaže da tuženiku : Vladimir Vranić iz Martinišća 28, Zabok, OIB: 67547608058 naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.200,00 EUR s zakonskom zateznom kamatom tekućom od 11. studenog 2026. pa do isplate prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa, koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa , koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužitelj Josip Bunčec u tužbi tvrdi da su se njegovi prednici i on nalazili u zakonitom, istinitom i poštenom posjedu nekretnina identificiranih kao čkbr. 1507/5 u naravi šuma Šmirove, površine 1792 m2 te kao čkbr. 1508/2 u naravi šuma Šmirove, površine 219 m2 , sve upisano u k.o. Gubaševo u zk.ul.br.: 4775 u zemljišne knjige Općinskog suda u Zlataru, zemljišnoknjižni odjel Zabok i to unatrag više od 30 godina, a tužitelj je upisan kao suvlasnik navedenih nekretnina u 6/30 dijela u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru, zemljišnoknjižni odjel Zabok pri čemu tužitelj ukazuje da su njegovi prednici neprekidno posjedovali navedene nekretnine i to kroz dugi niz godina te se navedenom posjedu nitko nije protivio (ni prednici tuženika niti sam tuženik) pa su sukladno navedenom u korist tužitelja ispunjene sve zakonske pretpostavke za valjano stjecanje vlasništva nad spornim nekretninama dosjelošću budući da isti ima valjan pravni temelj glede posjedovanja nekretnina, a koji je temelj istinit, zakonit i pošten posjed (kvalificiran posjed) , dakle, glede instituta dosjelosti i osnovanosti tužbenog zahtjeva, tužitelj ukazuje na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (,,Narodne novine'' br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 -dalje : ZV) i to prema čl. 159. st. 1. dosjelošću se stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari dok prema stavku 2. istog članka Zakona , samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja te prema stavku 3. istog članka Zakona , samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja dok u čl. 60. st. 1. istog članka Zakona vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjega dana vremena potrebnoga za dosjelost tako da tužitelj ispunjava sve pretpostavke glede stjecanja nekretnine dosjelošću budući da je aktivno legitimirana samo osoba koja ispunjava sljedeće pretpostavke i to opće pretpostavke : a) sposobna stvar , b) sposoban stjecatelj ,c) valjani pravni temelj za stjecanje vlasništva te posebne pretpostavke stjecanja vlasništva dosjelošću: a) stjecatelj ima samostalan posjed te stvari, b) posjed stvari neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, c) stjecatelj je

sposoban steći tu stvar u vlasništvo dosjelošću i d) stvar je sposobna biti predmetom stjecanja u vlasništvo putem dosjelosti , a nadalje, glede dosjelosti potreban je kvalificirani posjed (posjed koji je zakonit, istinit i pošten), a isti je kvalificiran – ukoliko je : zakonit - posjed je zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja, istinit - posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja i pošten - posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada te tužitelj tvrdi da sukladno navedenom, u potpunosti je razvidno da su ispunjene sve pretpostavke glede stjecanja prava vlasništva dosjelošću glede spornih nekretnina te u prilog navedenog tužitelj ukazuje i na sudsku praksu, s time da tužitelj ukazuje da je u gore navedenim zemljišnim knjigama, kao većinski suvlasnik spornih nekretnina upisan upravo tuženik i to temeljem ugovora o kupoprodaji od dana 25. listopada 2024. te 31. listopada 2024., a koji je ugovor protupravno sklopljen obzirom da su prodavatelji bili upoznati s činjenicom istinitog, zakonitog i poštenog posjeda tužitelja, a s navedenom činjenicom nisu upoznali kupca – ovdje tuženika i tužitelj tvrdi da je u međuvremenu saznao da je tuženik ušao u posjed navedenih nekretnina (koje su u posjedu tužitelja) te je na istima posjekao stabla, a na koji je način smetao tužiteljev posjed spornih nekretnina te je navedenim postupanjem povrijedio čl. 20. st. 2. ZV-a , odnosno samovlasno je smetao tužiteljev posjed, a iz kojeg je razloga tužitelj pred ovim sudom tužbom protiv tuženika pokrenuo postupak radi smetanja posjeda i da se taj postupak vodi pod poslovnim brojem: Psp - 29/2025, a ukazuje se i kako se glede spornih nekretnina pred ovim sudom pod poslovnim brojem : R1 - 35/2025 vodi postupak radi razvrgnuća suvlasničke zajednice koji je u prekidu budući da je tužitelj upućen na pokretanje ovog parničnog postupka tako da tužitelj tužbom traži da sud utvrdi da je tužitelj suvlasnik nekretnina u 24/30 dijela identificiranih kao čkbr. 1507/5 u naravi šuma Šmirove, površine 1792 m2 te čkbr. 1508/2 u naravi šuma Šmirove, površine 219 m2 sve upisano u k.o. Gubaševo, u zk.ul.br: 2849, u zemljišne knjige Općinskog suda u Zlataru, zemljišnoknjižni odjel Zabok, a koje su upisane u korist tuženika i da je pogrešna i ništetna postojeća uknjižba prava suvlasništva na ime tuženika na navedenim nekretninama pa se stoga tužitelja ovlašćuje da temeljem ove presude zatraži i postigne brisanje prava suvlasništva koje je upisano u korist tuženika te zatraži uknjižbu prava vlasništva na svoje ime u 24/30 dijela, sve to bez daljnjeg sudjelovanja i pristanka tuženika, kojemu se ujedno nalaže da dopusti takav upis u zemljišnu knjigu, a tužitelj traži i naknadu troškova parničnog postupka s zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude.

2. Tuženik Vladimir Vranić u odgovoru na tužbu tvrdi da osporava naznačenu vrijednost predmeta spora , koji je naznačen s 100,00 EUR-a iz razloga što isti nije realno određen, jer je tržišna vrijednost nekretnina koje su predmet ovog postupka daleko veća od 100,00 EUR-a pa tuženik predlaže da sud odredi vrijednost predmeta ovog spora te nadalje tuženik poriče navode iz tužbe u dijelu u kojem se navodi da bi se tužitelj i njegovi prednici nalazili u cijelosti posjedu nekretnina oznake čkbr.1507/5 Šmirove,šuma u površini 1792 m2 i čkbr.1508/2 Šmirove ,šuma u površini 219 m2 upisane u zk.ul.4775 k.o. Gubaševo, s time da tuženik priznaje navod iz tužbe da je tužitelj upisan kao suvlasnik u 6/30 dijela dok je na tim nekretninama kao suvlasnik u 24/30 dijela upisan tuženik te tuženik poriče navod da bi tužitelj i njegovi prednici neprekidno posjedovali navedene nekretnine i to kroz dugi niz godina te osporava

da su u korist tužitelja ispunjene sve zakonske pretpostavke za valjano stjecanje vlasništva nad nekretninama dosjelošću i nadalje tuženik tvrdi da je predmetne nekretnine stekao temeljem ugovora o kupoprodaji , koje je zaključio s suvlasnicima , koji su bili upisani u zemljišnu knjigu pa tuženik navodi da je s Dragom Bajs, Donja Pačetina 128 , koja je bila upisana u zemljišne knjige kao suvlasnik u 20/30 dijela nekretnina oznake čkbr.1507/5 šuma u površini 498 čhv 1791 m2 i čkbr.1508/2 šuma u površini 61 čhv.219 m2 upisane u zk.ul.2849 k.o. Gubaševo., 25. listopada 2024. zaključio ugovor o kupoprodaji kojim je ugovorom upisana suvlasnica , kao prodavateljica tuženiku , kao kupcu prodala u cijelosti svoj suvlasnički udio i nakon zaključenja ugovora prodavateljica je tuženika uvela u posjed nekretnina , koje su bile predmet ovog kupoprodajnog ugovora te je tuženik s Štefanijom Kovaček, Družilovec 82 koja je bila upisana u zemljišne knjige,kao suvlasnik u 4/30 dijela nekretnina oznake čkbr.1507/5 šuma u površini 498 čhv 1791 m2 i čkbr.1508/2 šuma u površini 61 čhv.219 m2 upisane u zk.ul.2849 k.o. Gubaševo., dana 31.listopada 2024.zaključio ugovor o kupoprodaji kojom je ugovorom upisana suvlasnica, kao prodavateljica tuženiku kao kupcu prodala u cijelosti svoj suvlasnički udio, a nakon zaključenja ugovora prodavateljica je tuženika uvela u posjed nekretnina , koje su bile predmet ovog kupoprodajnog ugovora , a tužitelj je suvlasnički udio od 6/30 dijela stekao temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju, koji je zaključio s Baricom Šilipetar, a koji je sastavljen kod Općinskom sudu u Zaboku pod poslovnim brojem : R2- 32/95 i nakon njezine smrti 29.svibnja 2006. isti je upisan kao , suvlasnik na njezinom suvlasničkom udjelu, s time da tužitelj kao dokaz uz tužbu nije dostavio niti jedan materijalni dokaz, kojim bi dokazao svoje navode iz tužbe, a tužitelj i njegovi prednici nisu nikada bili u cijelosti u posjedu predmetnih nekretnina , koje su predmet ovog postupka i s obzirom da su suvlasnice s kojima je tuženik zaključio kupoprodajne ugovore bile upisane u zemljišne knjige, on nije imao razloga sumnjati da je njihov upis sporan te je on u tom trenutku bio savjestan i isti je postupao s povjerenjem u zemljišne knjige i iz povijesti promjena na katastarskim česticama također proizlazi da tužitelj nije bio upisan kao samostalni posjednik predmetnih nekretnina tako da tuženik predlaže da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i traži da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka s zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u izvadak iz BZP-a (list 6 spisa i list 14), uvid u izvadak iz zemljišne knjige povijesni prikaz (list 15 i 16. spisa), uvid u izvadak o ručnom upisu u zemljišne knjige (list 17 do 19 spisa), uvid u zapisnik Općinskog suda u Zaboku u predmetu poslovni broj: R2-32/95-2 od 5. travnja 1995., uvid u izvadak iz matice umrlih (list 23 spisa), uvid u povijest promjena na katastarskim česticama Područnog ureda za katastar Krapina , Odjel za katastar nekretnina Zabok od 7. travnja 2026., uvid u prijepis Posjedovnog lista br. 140 Područnog ureda za katastar Krapina , Odjel za katastar nekretnina Zabok , uvid u Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 25. listopada 2024., uvid u Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 31. listopada 2024., uvid u Posjedovni list br. 242, , saslušani su svjedoci Danica Bunčec , Branko Belina , Danijel Bunčec, Dragutin Bunčec , Branko Grah, Ivan Bajs , Štefanija Kovaček , Ivan Vranić i Anita Vranić te su saslušane stranke tužitelj Josip Bunčec i tuženik Vladimir Vranić u svrhu dokazivanja.

4. Uvidom u izvadak iz BZP-a (list 13 spisa) utvrđeno je da su u zemljišne knjige

za nekretninu čkbr. 1507/5 , Šmirove šuma od 1792 m2 i člkbr. 1508/2 Šmirove šuma od 219 m2 ili ukupno 2011 m2 upisane u zk.ul. 4775 k.o. Gubaševo upisani tužitelj Josip Bunčec u 6/30 dijela i tuženik Vladimir Vranić u 4/30 dijela i 20/30 dijela.

5. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige povijesni prikaz (list 15 i 16 spisa) utvrđeno je da je kao suvlasnica gore navedenih nekretnina bila upisana Dragica Bajs u 1/30 dijela i 19/30 dijela te Štefanija Kovaček na temelju pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju ovog suda poslovni broj: O-190/09 od 11. svibnja 2009. u 4/30 dijela , a da je tuženik Vladimir Vranić na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 31. listopada 2024. i 25. listopada 2024. upisan kao suvlasnik u 4/30 dijela i 20/30 dijela dok je tužitelj Josip Bunčec upisan kao suvlasnik predmetnih nekretnina u 6/30 dijela.

6. Uvidom u zapisnik Općinskog suda u Zaboku u predmetu poslovni broj: R2-32/95-2 od 5. travnja 1995. utvrđeno je da su Barica Šilipetar iz Gubaševskog Prosenika bb , kao primateljica uzdržavanja i ovdje tužitelj Josip Bunčec iz Gubaševskog Prosenika 57 , kao davatelj uzdržavanja kod suda zaključili Ugovor o doživotnom uzdržavanju , kojim ugovorom je Barica Šilipetar nakon svoje smrti ostavila svom nećaku , ovdje tužitelju svu svoju pokretnu i nepokretnu imovinu , a tužitelj se obvezao uzdržavati Baricu Šilipetar te uvidom u izvadak iz matice umrlih (list 23 spisa) utvrđeno je da je Barica Šilipetar umrla 14. veljače 2006. pa je nakon njezine smrti tužitelj postao suvlasnik predmetnih nekretnina u 6/30 dijela.

7. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 25. listopada 2024. utvrđeno je da je Draga Bajs , kao prodavatelj prodala za 800,00 EUR tuženiku Vladimiru Vraniću , kao kupcu svoj suvalsnički dio nekretnine čkbr. 1508/2 šuma u površini od 219 m2 m upisana u zk.ul. 987 k.o. Gubaševo u 1/30 dijela i 19/30 dijela (ukupno 20/30 dijela) te je prodala svoj suvlasnički dio nekretnine čkbr. 1507/5 šuma u površini od 1791 m2 upisana u zk.ul. 987 k.o. Gubaševo u 1/30 dijela i 19/30 dijela (ukupno 20/30 dijela) , a u čl. 6. tog Ugovora navedeno je da kupac, odnosno tuženik stupa u posjed predmetnih nekretnina odmah.

8. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 31. listopada 2024. utvrđeno je da je Štefanija Kovaček , kao prodavatelj prodala za 700,00 EUR tuženiku Vladimiru Vraniću , kao kupcu svoj suvalsnički dio nekretnine čkbr. 1508/2 šuma u površini od 219 m2 upisana u zk.ul. 987 k.o. Gubaševo u 4/30 dijela te prodaje svoj suvlasnički dio nekretnine čkbr. 1507/5 šuma u površini od 1791 m2 upisana u zk.ul. 987 k.o. Gubaševo u 4/30 dijela , a u čl. 6. tog Ugovora navedeno je da kupac, odnosno tuženik stupa u posjed predmetnih nekretnina odmah.

9. Uvidom u prijepis Posjedovnog lista br. 140 Područnog ureda za katastar Krapina , Odjel za katastar nekretnina Zabok utvrđeno je da su kao suposjednici predmetnih nekretnina upisani tužitelj Josip Bunčec u 6/30 dijela i tuženik Vladimir Vranić u 24/30 dijiela.

10. Sporno je u ovom predmetu da li je tužitelj stekao suvlasnišrvo predmetnih nekretnina u preostalom 24/30 dijela , odnosno da li je s obzirom na nesporno postojeći suvlasnički dio od 6/30 dijela stekao dosjelošću predmetne nekretnine u cijelosti.

11. Svjedok Danica Bunčec , supruga tužitelja je izjavila da je tužitelj u cijelosti u posjedu predmetne nekretnine već više od 20 godine, s time da su ona i tužitelj živjeli s tetom Barbarom Šilipetar 40 godina, a predmetnu šumu je njezina teta naslijedila od svog supruga Mate Šilipetra, koji je umro 1982. Svjedoku je poznato da su se podijelile njezina teta i Ana Šilipetar 1982. i to na način da je svakoj pripala šuma u cijelosti , a ne u nekim dijelovima i to jedna je pripala jednoj, a druga šuma drugoj teti , a onu šumu koja je u toj diobi pripala tužitelju je on posjedovao i posjeduje sada na način da koristi drva za ogrjev u šumi i u takvom posjedovanju nitko tužitelja nije smetao te svjedok ne zna da li su u vezi te šume koje je tužitelj u posjedu vođeni neki sudski postupci.Svjedok tvrdi da su Ana Šilipetar i Barica Šilipetar šogorice i da su zajedno živjele i postoji Dragutin Šilipetar, šogor od njezine tete i Dragica Bajs , koja je šogorica od njezine tete i one su se dogovorile da se zajedno tako podijele nekretnine. Svjedok navodi da je Dragutin Šilipetar imao kćer Šteficu Kovaček i ona je postala suvlasnice te šume budući da teta nije imala djece, a isto tako je i Dragica Bajs postala suvlasnica te šume, a koje nisu nikad ništa osporavale te svjedok ne zna temeljem čega su postale suvlasnice , a navedene osobe su bez njezinog znanja i znanja tužitelja prodali taj suvlasnički dio tuženiku, a s obzirom da se njezin suprug, ovdje tužitelj, nije prenio na te nekretnine. Svjedok navodi da je tužitelj dobio dokument da je šuma prodana tuženiku, a to je sve bilo prije otprilike godinu dana.Nadalje, svjedok tvrdi da su ona i tužitelj jednom prilikom , prošle jeseni prolazili kraj šume i vidjeli su parkirani traktor i jednog radnika u šumi te Ivana Vranića , koji je bio s njima i rušili su drva u šumi, a prema panjevima posječeno je oko 20 komada stabala i u vezi s tim vodi se poseban postupak. Svjedok tvrdi da je potom Ivan Vranić otišao u svoju klijet dok su radnici pokupili alat i otišli su i oni u klijet dok je ona kroz to vrijeme fotografirala traktor i osobni automobil. Svjedok ističe da su ona i tužitelj saznali da je prodan dio šume prije otprilike godinu dana te da je tuženik zapravo došao kupovati tu šumu i rekao da se ne brinu o šumi, da su sva bolja drva prodali, da je to šikara i smeta vinogradu. Svjedok navodi da je zvala i Ivana Bajsa da ga pita u vezi s prodajom te šume , zašto je to prodao, ali je na sve to on šutio i rekao da nije to on učinio već njegova majka od 90 godina , ali svjedok tvrdi da u to ne vjeruje, jer se ona sve te godine slagala s time da Barica Šilipetar, njezina teta uživa šumu i da je to njezina šuma dok Štefica Kovaček zapravo nije niti znala gdje se nalazi ta šuma , a svjedok tvrdi da je i nju pitala što se dogodilo da je prodala dio šume, a bez da je nazvala tužitelja i o tome ga informirala. Svjedok navodi da nikada nitko drugi nije posjedovao predmetnu šumu niti je tužitelja smetao u posjedu te šume.Svjedok tvrdi da ne postoji nikakav pisani dokument za koji bi znala da bi se u tom pisanom dokumentu podijelile Ana i Barica Šilipetar , koje su bile šogorice, a Mato Šilipetar je teti svjedokinje bio suprug, a Ani Šilipetar brat dok ne zna tko je bio Pavao Jelenčić iz Gubaševa 87,a inače je njena teta Barica Šilipetar tužitelju dala predmetnu nekretninu darovnim ugovorom, ali ne zna kada , a da je Barica Šilipetar umrla 2006 dok je eventualno Dragica Bajs stekla suvlasništvo iza svog brata Mate Šilipetra i da su zapravo braća i sestre Mato Šilipetar, Dragica Bajs, Ana Šilipetar i Dragutin Šilipetar, a njezina teta Barica Šilipetar je supruga od Mate Šilipetra dok je iza Dragutina Šilipetra nasljednica Štefica Kovaček.Svjedok navodi da je tužitelj znao da su u zemljišnim knjigama upisane kao suvlasnice Dragica Šilipetar i Dragica Bajs te Štefanija Kovaček, ali s obzirom da je tužitelj dobar čovjek i ima suvlasništvo u nekretninama tih osoba nije takvo zemljišnoknjižno stanje raščišćavao.

12. Svjedok Branko Belina je izjavio da je u ,,par navrata" pomagao tužitelju u

predmetnoj šumi tako da su rušili drva i odvozili ih te ga nitko u tome nije smetao niti je vidio neku drugu osobu da bi rušila i odvozila drva iz predmetne šume. Svjedok navodi da je to sve bilo unatrag 20-25 godina i većinom je svake godine pomagao tužitelju u predmetnoj šumi. Svjedok se sjeća da je isto tako kao i on pomagao tužitelju Drago Bunčec i još tri osobe, koje više nisu žive. Svjedok tvrdi da poznaje tuženika Vladimira Vranića, ali ga nikad nije vidio u predmetnoj šumi.Svjedok ne zna na koji način je tužitelj stekao šumu, koja je predmet ovog postupka . Svjedok poznaje Štefaniju Kovaček, Dragicu Bajs, kao i Baricu Šilipetar i poznato mu je da je Barica Šilipetar imala predmetnu šumu i da je ta šuma postala tužiteljeva , ali ne zna temeljem čega je to tako bilo.Svjedoku je poznato da je Barica Šilipetar također koristila šumu i to je bilo otprilike 15-20 godina i tvrdi da je pomagao tužitelju, koji je rušio drva i sve to za Baricu Šilipetar dok je ona bila živa.Svjedok ne poznaje Štefaniju Kovaček te nije vidio nju u toj šumi.Svjedok navodi da nije vidio Dragicu Bajs da bi dolazila i koristila predmetnu šumu.Svjedok navodi da je jednom godišnje rušio i odvozio drva iz šume za tužitelja i to je činio u proljeće kada su to i uobičajeni radovi u šumi, a to je bilo ,,skoro" svake godine. Svjedok tvrdi da zna gdje je klijet od Ivana Vranića i ona je u blizini šume, a što se tiče mjesta rušenja drva u šumi, svjedok navodi da je to činio u cijeloj šumi , s time da nema saznanja da je kao jedna od suvlasnica predmetne šume upisana Štefanija Kovaček.

13. Svjedok Danijel Bunčec, sin tužitelja je izjavio da je tužitelj naslijedio predmetnu šumu od tete Barice Šilipetar i tužitelj je tu šumu koristio za rušenje i pospremanje drva , a to je činila samo obitelj tužitelja. Svjedok tvrdi da obitelj tužitelja ruši i posprema drva iz predmetne šume 20 godine s time da nitko nije smetao tužitelja u posjedu predmetnih nekretnina niti su vođeni sudski postupci do sada. Svjedok navodi da je tužitelj, odnosno njegova obitelj 5-6 puta godišnje koristila drva iz predmetne šume.Svjedok tvrdi da nema saznanja da li je netko drugi tražio da bude suvlasnik predmetne nekretnine. Svjedok navodi da je poznavao Baricu Šilipetar , koja je u daljnjem rodu s tužiteljem, a ona je umrla prije otprilike 5 godina , odnosno ispravno 15 godina. Svjedok tvrdi da je prije predmetna šuma bila od Barice Šilipetar, a ne zna temeljem čega je Barica Šilipetar stekla predmetnu nekretninu. Svjedok ne zna da bi još neka osoba bila upisana kao suvlasnik predmetne nekretnine. Svjedok ne poznaje Štefaniju Kovaček niti zna da bi ona ikada dolazila u predmetnu šumu, a isto tako ne poznaje Dragicu Bajs te niti ona, a niti netko drugi nije dolazio u tu šumu.Svjedok ne zna da bi netko drugi uopće rušio drva u predmetnoj šumi.

14. Svjedok Dragutin Bunčec je izjavio da prolazi kraj predmetne šume i sjeća se da je u dva navrata vidio tužitelja, Danicu Bunčec i još možda nekog u šumi da su rušili drva, a i vidio je traktor i pitao je tužitelja da li je ,,to njegovo" te mu je tužitelj odgovorio da je on dohranio tetu Elizabetu Šilipetar i da je ta šuma njegova. Svjedok tvrdi da nakon ta dva navrata nije vidio više tužitelja u predmetnoj šumi, ali je prošle godine u 8. ili 9. mjesecu vidio u predmetnoj šumi oca Ivana Vranića i da su rušili drva i izvlačili drva iz šume te da su potom pilili ta drva koja su porušena, a tamo je bio i traktor te su vučena srušena drva preko ceste. Svjedok misli da nije nikog drugog vidio u toj šumi, odnosno da je tamo vidio samo Ivana Vranića.Svjedoku je poznato da je Barica Šilipetar, teta tužitelja i on je nju dohranio. Svjedok ne poznaje niti Štefaniju Kovaček niti Dragicu Bajs.Svjedoku je poznato da Ivan Vranić ima klijet u blizini šume i to odmah pokraj, a da je tužitelj rušio ta drva negdje bliže posjedu tuženika , odnosno sredini šume i da inače svakodnevno prolazi kraj te šume, a da

još i prije smrti Barice Šilipetar je posjedovao predmetnu šumu i da je vidio tužitelja 10 m od šume da ruši drva te tužitelj nije porušio cijeli dio te šume već samo deblja stabla s obzirom da se ostala čuvaju za izrast, a da inače u šumi rastu bukva, grab i agacija , a najviše je bukve i graba. Svjedok tvrdi da što se tiče nadvijenih grana nad žice telefona ili sl. , to granje siječe Elektra i dr., a navodi da se nije ništa od tog drveća nadvijalo nad cestu, a isto tako se ništa od granja nije nadvijalo nad vinograd Ivana Vranića.

15. Svjedok Branko Grah , bratić tužitelja je izjavio da je svom bratiću Josipu Bunčecu pomagao kod rušenja drva u predmetnoj šumi, a to već čini 25-30 godina. Svjedoku je poznato da je tužitelj stekao predmetnu šumu ,,po svojoj "teti Bari Šilipetar , ali ona je umrla , ali ne zna kada te ne zna da li se radilo o nasljeđivanju iza spomenute Bare Šilipetar i jedino zna da je iz usluge svom bratiću pomagao u korištenju drva iz šume. Svjedok ne zna da li je netko drugi koristio drva iz šume te ne zna niti da bi vidio tuženika da koristi predmetnu šumu, jer je prošlo mnogo godina i to 20-30 godina. Svjedok tvrdi da je u dobrim odnosima sa svojim bratićem, ovdje tužiteljem, a tuženika poznaje još od djetinjstva i s njim je u ,,čisto normalnim" odnosima. Svjedok ne zna kada je zadnji put pomagao svom bratiću u korištenju drva iz šume, jer je prošlo 25-30 godina.Svjedok ne poznaje Štefaniju Kovaček, niti Dragicu Bajs.

16. Svjedok Ivan Bajs je izjavio da je dio predmetne šume naslijedila njegova majka Dragica Bajs od svoje sestre Ane Šilipetar, a ona je umrla prije otprilike petnaestak godina. Svjedok tvrdi da s obzirom da su grane iz šume visjele prema vinogradu od tuženika i da je to trebalo sjeći , odnosno održavati pa se sjeća da je otac tuženika Ivan Vranić pitao njezinu majku da li bi prodala svoj dio nekretnine i ona se s time složila te je sastavljen kupoprodajni ugovor, a to je bilo prije otprilike dvije godine i cijena dijela nekretnine je plaćena u iznosu od 500,00 EUR. Svjedok tvrdi da je njegova majka bila slabo pokretna osoba i on je pokazao prema pričanju svoje majke predmetni dio koji je prodan tuženiku, odnosno to je pokazao tuženikovom ocu Ivanu. Svjedoku je poznato da u predmetnoj šumi svoj dio ima i njegova sestrična Štefanija Kovaček te je ona svoj dio prodala tuženiku, a to je bilo negdje u isto vrijeme kada je to učinila i njegova majka. Svjedok ne zna ništa o tome da bi bio u vezi nekog dijela te šume zaključen ugovor o doživotnom uzdržavanju. Svjedok poznaje tužitelja Josipa Bunčeca ali ne zna ništa o tome kako je tužitelj stekao svoj dio predmetne šume te nije vidio tužitelja da bi nešto radio u predmetnoj šumi. Što se tiče korištenja šume, svjedok tvrdi da su više neke druge osobe rušile i uzimale drva iz te šume, a to je i vidio kada je došao u tu šumu, a ne zna da li je njegova sestrična o kojoj je govorio koristila predmetnu šumu, ali nju nije koristila niti njegova majka , jer je ta šuma udaljena odnosno ,,van ruke" tako da nisu koristili drva iz te šume. Svjedok navodi što se tiče položaja šume i to dijela, koji je imala njegova majka radilo se o tome da je taj dio šume međašio s vinogradom tuženika i bio uz taj vinograd te tvrdi da nije dozvolio nikome da ruši drva u toj šumi pa tako ni tužitelju, a niti je ,,ulovio" nekog da koristi drva iz te šume.Svjedok navodi da je prema pričanju majke pokazao tuženiku, odnosno njegovom ocu gdje se nalazi predmetni dio šume i majka mu je rekla da je njezina šuma uz vinograd tuženika. Svjedok poznaje Baricu Šilipetar te tvrdi da ona nije uživala taj dio šume već njegova teta Ana Šilipetar, a njegova majka je to naslijedila upravo od Ane Šilipetar.

17. Svjedok Štefanija Kovaček je izjavila da je predmetna šuma bila od njezinog oca Dragutina , koji je umro 2009. godine i radilo se o dijelu šume, a kojeg je ona iza svog oca naslijedila. Svjedok navodi da je dobila opomenu od Općine da mora tu nekretninu čistiti i održavati, a ta šuma je zapravo šikara i u toj šumi su bila drva, koja ona ne treba budući da ima grijanje na plin te je stoga odlučila taj dio šume prodati i sjeća se da je to prodala obitelji Vranić te je došla Anita Vranić po nju automobilom da bi joj pokazala do kuda je njezina šuma i koji je to dio šuma, a taj dio ide odozdo prema gore do vrha i još je jedan stari put kroz šumu te je iza toga bio kolosijek kojeg su koristili i radili kolce za vinograd. Svjedok tvrdi da je u vezi svog dijela nekretnine zaključila kupoprodajni ugovor i ovjerila potpis kod javnog bilježnika i ,,misli " da je prodala tu nekretninu za iznos od 500,00 EUR te joj je isplaćena kupoprodajna cijena. Svjedok navodi da je dio šume bio od njezinog bratića Ivana Bajsa , koji je imao prvi dio šume, a drugi dio je bio njezin dok je treći dio od tužitelja, ali ne zna kako je tužitelj to stekao. Svjedok tvrdi da ju je supruga tužitelja telefonskim putem uznemiravala govoreći joj zašto je prodala tu šumu bez njihovog znanja. Svjedok tvrdi da nije koristila drva iz svog dijela šume, jer kao što je rekla ima grijanje na plin, a bila je u toj šumi i sjeća se da je ,, zubljala" (grabljala) lišće te su lišće provozili zaprežnim kolima s kravama. Svjedok je čula da su rušena drva u predmetnom dijelu šume i čula je da je tužitelj čak prodavao drva iz njezinog dijela šume, a smatra da ako je to njezino nasljedstvo , nema se tko zadovoljavati u njezinoj šumi , a da ona ima pravo prodati svoj dio šume kome god želi. Svjedok navodi da nije vidjela tužitelja da bi koristio dio šume već su joj susjedi govorili da tužitelj ruši šumu dok je on tim susjedima govorio da je to naslijedio, a ona ne zna od koga i kako je to naslijedio. Svjedok navodi da je tužitelj tvrdio da je on naslijedio dio predmetne šume od njezine tete Ane Šilipetar i ona je umrla, ali ne zna kada. Svjedok ne zna ništa o zaključenju nekog ugovora s Baricom Šilipetar, jer se to nje nije niti ticalo, a jedino joj je žao zašto se ruše drva iz njezine šume. Svjedok navodi da je Draga Bajs bila njezina teta, koja je umrla prije otprilike godinu dana te je ona imala prvi dio šume, a nakon nje je to naslijedio njezin sin te je i ona , odnosno njezin sin prodao dio šume obitelji Vranić te se radilo o jednom većem dijelu šume. Što se tiče odnosa prema tužitelju, svjedok tvrdi da nema nikakvog kontakta s njim te da s njim nije vodila nikakve sporove, a u prijateljskim odnosima je s tuženikom te s njim nije bila u nikakvim sudskim sporovima.Svjedok tvrdi da je prije godinu dana zadnji put bila u predmetnoj šumi i to prije prodaje , a potom je dobila opomenu da mora čistiti svoju nekretninu , jer grane vise na tuđi vinograd, a točno zna gdje je bio njezin dio nekretnine , jer joj je o tome govorio i pokazivao njezin otac i danas zna kuda je i gdje je zubljala (grabljala) lišće i danas su stupovi izbačeni van i otac joj je govorio ,, Otud dotud je Bajsovo, a otud dotud tvoje" dok što se tiče stupova oni su bili drveni i oni su ,,sprihli" (istrunuli) .

18. Svjedok Ivan Vranić , otac tuženika je izjavio da se njegov vinograd nalazi u neposrednoj blizini , odnosno međaši s predmetnom šumom te je primijetio da grane iz te šume vise na njegov vinograd, a isto tako vise i na električne stupove i javnu rasvjetu te na telefonski kabel pa je on očistio to granje i stavio je to posječeno granje preko puta na zemljište njegove rodbine i susjeda te nakon toga nije drugo ništa poduzimao. Svjedok tvrdi da je njegov sin, ovdje tuženik kupio dio predmetne šume te se sjeća da je došao automobilom po sina od vlasnice te šume te je njegov sin kupio dio nekretnine od Dragice Bajs, a on je dovezao njezinog sina na mjesto gdje je šuma i on je pokazao gdje je dio njegove majke, odnosno dio koji se proteže od međe s vinogradom pa nadalje i dolje u dužini nekretnine. Svjedok ne zna kada je došlo do

prodaje dijela te nekretnine, ali o tome postoji ugovor . Svjedok tvrdi da u nastavku nekretnine, koju je njegov sin kupio od Drage Bajs je dio predmetne nekretnine od Štefanije Kovaček i također je s njom zaključen ugovor o kupoprodaji i proveden je u zemljišnim knjigama , a kada je to bilo , može se vidjeti iz ugovora. Svjedok navodi da je Štefanija Kovaček također došla na mjesto predmetne nekretnine i pokazala je njegovom sinu , koji je dio njezine nekretnine i da se isti nadovezuje na nekretninu od Štefanije Kovaček te svjedok ističe da je prvi dio nekretnina bio od Drage Bajs, a nakon toga drugi dio od Štefanije Kovaček. Svjedoku nije poznato što je dalje bilo s nekim eventualnim daljnjim dijelom nekretnina niti mu je što poznato o kakvom ugovoru o doživotnom uzdržavanju s Baricom Šilipetar. Svjedok navodi da nije vidio da bi tužitelj u dijelu , koji je kupio njegov sin koristio drva za ogrjev te nije niti pratio da li je tužitelj bio u toj šumi. Što se tiče suvlasničkog dijela tužitelja, svjedok tvrdi da je taj njegov suvlasnički dio vidljiv iz zemljišne knjige. Svjedok tvrdi da nakon kupnje spomenutog dijela predmetne šume njegov sin, ovdje tuženik, odnosno on nisu koristili drva iz te šume. Svjedok tvrdi da nije vidio neku drugu osobu da bi rušila drva u toj šumi, a stanje u toj šumi je uobičajeno kako je i inače u šumama. Svjedok navodi da je krenuo u čišćenje šume kako je gore opisao nakon kupoprodaje, s time da što se tiče vrste drveta radilo se o drvu agacija ili bagrem dok drva bukve i graba nije bilo i to je u prvom dijelu šume, a u drugom dijelu šume, koji je njegov sin kupio je miješana vrsta drveta i to hrast, bukva i grab i ima i agacije, ali agacija je uglavnom u tom prvom dijelu.Svjedok tvrdi da je sin od Drage Bajs pokazao dio koji je bio u suvlasništvu Drage Bajs i tamo su bili njegov sin, ovdje tuženik i on, a ne zna po kojoj cijeni je Draga Bajs prodala svoj dio nekretnine, jer nije više u tome sudjelovao.

19. Svjedok Anita Vranić, supruga tuženika je izjavila da se sjeća da su njezin suprug, ovdje tuženik i ona jednom prilikom promatrali nekretnine , odnosno njihov vinograd i šumu i vidjeli su da su se grane iz šume nadvile nad vinogradom pa je njezin suprug, ovdje tuženik njoj rekao da bi možda mogli kupiti tu nekretninu te je tuženik provjerio u zemljišnim knjigama tko je vlasnik predmetne nekretnine i tako je utvrdio da dio ima Štefanija Kovaček, a dio Draga Bajs i također tužitelj ima suvlasnički dio te šume. Svjedok navodi da su se nakon toga suprug i ona dogovorili sa Štefanijom Kovaček da joj plate njezin dio predmetne nekretnine , odnosno da njezin dio kupe te je tako ona odvezla automobilom Štefaniju Kovaček kod javnog bilježnika na potpis ugovora, a njezin suprug je dogovarao kupoprodajnu cijenu te su platili troškove javnog bilježnika, a isto tako tuženik je kupio dio nekretnine i od Drage Bajs te se svjedok sjeća da je javni bilježnik išao kod Drage Bajs za potpis ugovora i tuženik je kupio dio nekretnine od Drage Bajs , ali se ne sjeća iznosa kupoprodajne cijene . Svjedok navodi da je Štefanija Kovaček pokazala tuženiku do kuda je njezin dio predmetne šume, a sin Drage Bajs je isto bio u predmetnoj šumi i također pokazao dio nekretnine tuženiku , koji je prodao, a svjedok tvrdi da je ona na predmetnoj nekretnini bila kada je tamo dovezla Štefaniju Kovaček te je bila više puta ne predmetnoj nekretnini, a i bila je kada su došli djelatnici policije po dojavi tužitelja. Svjedok navodi da su pokušali očistiti granje od šume , koje je visjelo nad njihov vinograd, električne i telefonske stupove, ali je tužitelj pozvao djelatnike policije pa to nisu učinili. Svjedok tvrdi da ne koriste drva iz predmetne šume, jer imaju druge dvije šume u vlasništvu iz kojih koriste drva za ogrjev. Svjedok navodi da nije vidjela da bi tužitelj rušio i koristio drva iz predmetne šume. Svjedok tvrdi da ono što je izjavila , zna iz pričanja sa tuženikom, a i razgovora sa svekrom, a inače su i druge osobe pričale da tužitelj ruši drva u predmetnoj šumi, međutim ona to osobno nije vidjela. Svjedok tvrdi da ne

zna ništa o ugovoru o doživotnom uzdržavanju koji bi eventualno tužitelj s nekim zaključio.Svjedok navodi da je spomenutu šumu čistio njezin svekar Ivan Vranić. Svjedok tvrdi da obitelj Vranić živi u istoj kući s time da Ivan Vranić živi u prizemlju, a ona i tuženik na katu.Svjedok navodi da ne poznaje Dragicu Bajs.Svjedok tvrdi da je najprije išla kod Štefanije Kovaček i nju pitati da li bi prodala svoj dio nekretnine, a drugi put je Štefaniju Kovaček odvezla do predmetne šume gdje su bili Ivan Bajs i tuženik, a kako bi pokazali dio nekretnine koji su bili predmet prodaje.

20. Tužitelj Josip Bunčec je izjavio da je predmetnu šumu u cijelosti koristio na način da je rušio i odvozio drva za ogrjev već 35 godine i to je činio za svoju tetu Baricu Šilipetar te je ona dugo živjela sama, a poslije kod njega te je s njom zaključio ugovor o doživotnom uzdržavanju tako da je prema tom ugovoru poslije njene smrti sve što je njezino postalo njegovo . Tužitelj tvrdi da mu je ona rekla da je predmetna šuma u cijelosti njezina i da je tu šumu naslijedila, a s obzirom da nije imala djece s njim je zaključila ugovor o doživotnom uzdržavanju , kao davateljem uzdržavanja . Tužitelj navodi da nije gledao u zemljišnim knjigama na koga glasi , odnosno tko bi eventualno bio suvlasnik predmetne nekretnine . Tužitelj se sjeća da je suprug Barice Šilipetar, Mato još bio upisan kao vlasnik 1/1 predmetne šume te da su navodno Dragutin Šilipetar i Draga Bajs bili isplaćeni u svojim nasljedničkim dijelovima, ali o tome nema neki pisani dokaz.Tužitelj navodi da dok je bila živa Barica Šilipetar često su koristili drva iz šume, ali nakon njene smrti prije 20 godina je rjeđe koristio drva iz šume, a što se tiče navoda da je to bila šikara, uobičajeno je da nastane šikara nakon posječenog debljeg drveta. Tužitelj tvrdi da je u trenutku dok je otac tuženika rušio drva agacije , došao u predmetnu šumu te je pozvao djelatnike policije , a oni nisu o svemu znali ništa, odnosno sačinili su svoj ,,dio posla", a on je nakon toga podnio tužbu radi utvrđenja prava vlasništva. Tužitelj navodi da nije nikog drugog vidio da bi u predmetnoj šumi odvozio i sjekao drva te koristio tu šumu za ogrjev.Tužitelj ne zna kako je tuženik stekao suvlasnički dio predmetne nekretnine. Tužitelj navodi da je bila šikara na cijelom dijelu predmetne šume gdje je on posjekao debela drva i ta šikara je bila svuda pa i na dijelu gdje nekretnina graniči s vinogradom tuženika, a navodi da ne zna tko je bila Magda Šilipetar , odnosno ne zna tko je Matilda Šilipetar, ali pretpostavlja da je to od Mate Šilipetra majka te je Matildu Šilipetar , odnosno svu imovinu naslijedio Mato Šilipetar.

21. Tuženik Vladimir Vranić je izjavio da je njegov otac vlasnik vinograda koji neposredno međaši s predmetnom šumom, a s obzirom da su imali problema zbog granja stabala koje je visjelo nad tim vinogradom i zbog tamo postavljene rasvjete i telefonskog stupa , on i njegova supruga odlučili su kupiti taj dio nekretnine i najprije su provjerili stanje u zemljišnim knjigama te pitali ljude u vezi tih nekretnina tko bi bio vlasnik pa kontaktirali te ljude koji su bili suvlasnici da li uopće žele prodati svoj dio nekretnine. Tuženik se ne sjeća točno s kime je prvo zaključen ugovor o kupoprodaji nekretnina , ali ,,misli" da se radilo o Dragici Bajs, a drugi ugovor je zaključio s Štefanijom Kovaček, a predmetne ugovore zaključio je prije otprilike godinu i pol i ne sjeća se iznosa kupoprodajne cijene , s time da je kupoprodajnu cijenu odmah platio te je plaćen porez i izvršena uknjižba suvlasništva.Što se tiče pokazivanja dijela nekretnine koji je kupio, tuženik tvrdi da je njegova supruga dovezla Štefaniju Kovaček do nekretnine i ona je pokazala do kuda je njezina nekretnina, a Ivan Bajs je vlasnik dijela predmetne šume direktno uz njihov vinograd, koji se prostire od glavne ceste do donjeg dijela i to mu je pokazao Ivan Bajs i to su sve mjerili s koracima, a Štefanija

Kovaček je također pokazala dio nekretnine, koji je u njezinom posjedu. Tuženik navodi da ne bi nikada ulazio u kupoprodaju da ti dijelovi nekretnina ne graniče s njegovim vinogradom i da se sve to proteže uz njegovu nekretninu, a tražili su rješenje problema zbog visećeg granja , jer to nikada iz drugih razloga ne bi kupili. Tuženik tvrdi da je njegov otac nakon kupoprodaje nekretnina krenuo čistiti dio, koji je bila šikara i gdje se nalazila javna rasvjeta i na satelitskoj snimci se može vidjeti da je to granje visjelo za oko 5 m nad njihov vinograd, a što se i sada može vidjeti. Tuženik tvrdi da nisu koristili drva za ogrjev iz predmetne šume , jer im to nije potrebno. Tuženik navodi da osobno nije vidio tužitelja da bi rušio drva u predmetnoj šumi i da ih koristi za ogrjev , a da tamo nikada nije bio nazočan. Tuženik tvrdi da je vidio u zemljišnim knjigama da je i tužitelj suvlasnik dijela nekretnine, a i pitao je tužitelja da li želi prodati taj dio nekretnine te on nije na to pristao već je rekao da je to sve njegovo, a on mu je objasnio što je navedeno u zemljišnim knjigama u gruntovnici, a iz pričanja njegove supruge zna da su djelatnici policije došli do predmetne šume radi smetanja posjeda te je došla njegova supruga i donijela vlasnički list za predmetnu nekretninu. Tuženik navodi da je međa njegovog vinograda i predmetne šume označena betonskim stupovima i tuženik tvrdi da ga je zanimalo isključivo rješavanje onog dijela predmetne šume, koji se nalazi uz njegov vinograd, a polazište kod pokazivanja suvlasničkih dijelova je bilo od spomenutog vinograda te su tako prodavatelji i pokazivali po koracima svoje dijelove nekretnine.

22. Prema čl. 114. st. 1. ZV-a vlasništvo se može steći na temelju pravnoga posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

23. Tužitelj Josip Bunčec nesporno je suvlasnik predmetnih nekretnina u 6/30 dijela na temelju pravnog posla Ugovora o doživotnom uzdržavanju zaključenog kod Općinskog suda u Zaboku u predmetu poslovni broj: R2-32/95-2 od 5. travnja 1995. između njega , kao davatelja uzdržavanja i Barbare Šilipetar , kao primateljice uzdržavanja i u tom suvlasničkom dijelu je upisan u zemljišnim knjigama , a uvidom u ručno vođene zemljišne knjige (list 18 spisa) utvrđeno je da je Barbara Šilipetar svoj suvlasnički dio od 6/12 dijela stekla na temelju pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Zaboku u predmetu poslovni broj: O-421/82 od 6. prosinca 1982. , a osim Barbare Šilipetar , kao suvlasnici predmetnih nekretnina temeljem istog rješenja o nasljeđivanju upisani su Matilda Šilipetar u 3/12 dijela , Dragutin Šilipetar , Ana Šilipetar i Dragica Bajs , svaki u ½ dijela.

24. Nesporno je da je tuženik Vladimir Vranić na temelju pravnog posla stekao pravo suvlasništva i to Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 25. listopada 2024 suvlasnički dio nekretnine čkbr. 1508/2 šuma u površini od 219 m2 m upisana u zk.ul. 987 k.o. Gubaševo u 1/30 dijela i 19/30 dijela (ukupno 20/30 dijela) te suvlasnički dio nekretnine čkbr. 1507/5 šuma u površini od 1791 m2 upisana u zk.ul. 987 k.o. Gubaševo u 1/30 dijela i 19/30 dijela (ukupno 20/30 dijela) te Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 31. listopada 2024. suvlasnički dio tih nekretnina u 4/30 dijela, odnosno sveukupno 24/30 dijela.

25. Prema čl. 159. st. 1. ZV-a dosjelošću se stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari.

26. Nadalje prema st. 2. istog članka Zakona samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

27. Prema st. 3. istog članka Zakona samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

28. Osim toga prema čl. 160. st. 1. ZV-a vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjega dana vremena potrebnoga za dosjelost, a prema stavku 2. istog članka Zakona u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, pošteni i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao pošteni samostalni posjednici.

29. Prema čl. 18. st. 1. ZV-a posjed je zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed).

30. Nadalje, prema st. 2. istog članka Zakona , posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja, ali posjed koji je pribavljen silom, potajno ili prijevarom, ili zlouporabom povjerenja, postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestane njezino pravo da štiti svoj posjed koji joj je tako oduzet.

31. Isto tako prema st. 3. istog članka Zakona posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada.

32. U konkretnom slučaju iz uvjerljivih i podudarnih iskaza svjedoka Danice Bunčec, Branka Beline , Danijela Beline, Dragutina Bunčeca i Branka Graha , koji su potvrdili iskaz tužitelja Josipa Bunčeca proizlazi da tužitelj više od 20 godina , odnosno kako on tvrdi već 35 godina koristi predmetnu šumu tako da ruši i pili drva u šumi te ih odvozi i tako koristi drva za ogrijev , a iz iskaza tih svjedoka proizlazi da tužitelj to čini u cijeloj šumi te da ga u tome nije nitko smetao , a niti su ti svjedoci i tužitelj vidjeli neke druge osobe da bi to činile, osim što su tužitelj i njegova supruga Danica Bunčec vidjeli u šumi Ivana Vranića, oca Vladimira Vranića da ruši drva u šumi , odnosno vidjeli su radnike i parkirani traktor od Ivana Vranića , a iz njegovog iskaza te iskaza svjedoka Anite Vranić , supruge tuženika , kao i iskaza tuženika Vladimira Vranića proizlazi da je Ivan Vranić samo rezao grane od stabala u toj šumi , koje grane su visjele nad njegovim vinogradom , a kada je tužitelj to vidio pozvao je i djelatnike policije.

33. Nadalje, iz uvjerljivih i podudarnih iskaza svjedoka Ivana Bajsa , sina Dragice Bajs , koja je tuženiku prodala svoj suvlasnički dio nekretnina i svjedoka Štefanije Kovaček , koja je također tuženiku prodala svoj suvlasnički dio nekretnine proizlazi da je postojala dioba između pravnih prednika tužitelja Barbare Šilipetar , Ivana Bajsa, odnosno njegove majke Dragice Bajs i Štefanije Kovaček tako da je svatko od njih

znao koji dio nekretnina kome pripada pa je tako prvi dio šume, koji je međašio uz vinograd tuženika pripadao Dragici Bajs, drugi dio , koji je išao odozdo prema gore do vrha i iza toga put i potom kolosjek pripadao Štefaniji Kovaček te treći dio od toga pripao je tužitelju.

34. Iako svjedok Danica Bunčec , supruga tužitelja također tvrdi da je 1982. došlo do podjele nekretnina između njezine tete Barice Šilipetar i Ane Šilipetar tako da je svakoj pripala šuma u cijelosti , a ne dijelovi tih šuma pa je tako i tužitelj bio u posjedu cijele jedne šume , a ne dijelova šume , međutim takav iskaz nije uvjerljiv , jer protivno proizlazi iz iskaza Ivana Bajsa i Štefaniije Kovaček da se nisu dijelile posebno jedna, a posebno druga šuma već se radilo o podijeli šuma u cjelini gdje se znalo kome pripada , koji dio šume , s time da je dio predmetne šume naslijedila Dragica Bajs od svoje sestre Ane Šilipetar, koja je bila suvlasnica predmetnih nekretnina , kako je to vidljivo iz izvatka iz ručno vođenih zemljišnih knjiga dok je dio naslijedila Štefanija Kovaček iza svog oca Dragutina Šilipetra , koji je također u zemljišnim knjigama upisan kao suvlasnik tih šuma , a tužitelj je svoj dio šuma stekao od Barbare Šilipetar , koja je također bila upisana , kao suvlasnica tih nekretnina pa je životno da su podijelili cjelinu, a ne svaku šumu posebno.

35. Prema tome tužitelj i njegovi prednici nisu bili u cijelosti u posjedu predmetnih nekretnina , a što proizlazi i iz Povijesti promjena po katastarskim česticama, a s obzirom na to i na stanje u zemljišnim knjigama , tužitelj je trebao provjeriti stanje u zemljišnim knjigama u katastra pa bi vidio da je upisan kao suvlasnik predmetnih nekretnina , međutim tužitelj to nije učinio već je smatrao da njemu pripadaju cijele nekretnine te je tako i rušio drva i ista koristio za ogrijev pa tužitelj nije postupao u dobroj vjeri tako da njegov posjed predmetnih nekretnina nije bio pošten.

36. S druge strane tuženik Vladimir Vranić , kao što to tvrdi u svom uvjerljivom iskazu prije kupnje predmetnih nekretnina provjerio je stanje u katastru i zemljišnoj knjizi i kada je utvrdio tko su suvlasnici , kontaktirao ih je i od njih kupio suvlasničke dijelove nekretnina , a i životna je i uvjerljiva tvrdnja tuženika da ne bi kupio predmetne nekretnine da stanje u zemljišnim knjigama nije bilo čisto , odnosno ispravno.

37. Dakle , tuženik je postupao u dobroj vjeri , prema zaštiti povjerenja u zemljišne knjige , a prema čl. 122. st. 1. ZV-a tko je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige, ne znajući da ono što je u njih upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnoga stanja, uživa glede toga stjecanja zaštitu prema odredbama zakona dok prema nstavku 2. istog članka Zakona , stjecatelj, odnosno u konkretnom slučaju tuženik je bio u dobroj vjeri , jer u trenutku sklapanja posla, a ni u trenutku kad je zahtijevao upis, nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati u to da stvar pripada otuđivatelju.

38. Također valja reći da su i Ivan Bajs , sin prodavateljice Dragice Bajs te Štefanija Kovaček pokazali tuženiku kuda se prostiru dijelovi predmetnih nekretnina, koji su pripadali Dragici Bajs i Štefniji Kovaček , što su kao svjedoci potvrdili Ivan Bajs i Štefanija Kovaček u svojim uvjerljivim iskazima , kao i svjedoci Ivan Vranić i Anita Vranić , koja je i dovezla automobilom Štefaniju Kovačrek na predmetne nekretnine ,a to je potvrdio i tuženik Vladimir Vranić , koji je tome bio nazočan, a sve kako bi znao

do kuda je posjed njegovih nekretnina , međutim kada je nakon kupnje tih nekretnina tuženik, odnosno njegov otac sjekao granje stabala , koje je visjelo na vinograd tuženika , tužitelj je pozvao djelatnike policije.

39. Prema tome u postupku je utvrđeno da posjed tužitelja cijele nekretnine nije pošten tako da nije ispunjena ta pretpostavka za stjecanje prava vlasništva dosjelošću sukladno čl. 18. st. 3. ZV-a i 159. st. 3. ZV-a radi čega je valjalo odbiti tužbene zahtjeve tužitelja i odlučiti kao u toč. I. izreke presude.

40. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (,,Narodne novine " br. 53/91, 91/92,112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 -pročišćeni tekst , 25/13, 89/14 , 70/19, 80/22 , 114/22 i 155/23 – dalje ZPP), a troškovi parničnog postupka odnose se na zastupanje tuženika po punomoćniku , koji je odvjetnik u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to : za sastav odgovora na tužbu po tbr 8/1 100 bodova, za zastupanje na raspravi dana 12. 5. 2026. po tbr 9/1 100 bodova, za zastupanje na raspravi dana 7. 7. 2026. po tbr 9/1 100 bodova i za zastupanje na raspravi dana 21. 9. 2026. po tbr 9/1 100 bodova, a kako je 1 bod 2,00 EUR, to iznosi 800,00 EUR te PDV od 25% u iznosu od 200,00 EUR čemu valja pribrojiti troškove sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 200,00 EUR tako da su tuženiku dosuđeni troškovi parničnog postupka u iznosu od 1.200,00 EUR na koji iznos teku zakonske zatezne kamate prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima od dana donošenja prvostupanjske presude 11. studenog 2026.

41. S obzirom da tužitelj nije uspio u parnici , to je odbijen kao neosnovan njegov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka s zakonskom zateznom kamatom.

42. Tijekom postupka među strankama je bila sporna vrijednost predmeta spora te je sud sukladno čl. 40. st. 3. ZPP-a odredio rješenjem od 12. svibnja 2026. vrijednost predmeta spora od 2.000,00 EUR-a, a budući da je prema mjesnim prilikama 1 m2 šume EUR.

U Zaboku 11. studenog 2026.

S u d a c

Branko Herceg

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana objave presude , pismeno u 3 primjerka, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu .

Dostaviti:
1. Marijo Lovrić odvjetnik iz Zagreba , Medulićeva 9
2. Miljenka Polanović, odvjetnica iz Zaboka

BRANKO HERCEG
Elektronički potpisano: 11.11.2026T13:09:18 (UTC:2026-11-11T12:09:18Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 08f29e63-0774-4c8b-994d-1e987ad9a5fd
Općinski sud u Zlataru

Broj zapisa: **9-3088f-f85f9**

Kontrolni broj: **05dce-dc3a0-411f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.